

La Bressola i Louis Aliot

24 Octubre 2021

Louis Aliot deuria creure's que jugant brut amb la Bressola en l'adquisició de l'antic convent de Santa Clara trobaria una manera senzilla i gens problemàtica d'evitar, o si més no de dificultar, l'obertura d'un liceu en català a Perpinyà, però,

vés quines coses, dues mil cinc-cents persones li han sortit al carrer a defensar el projecte de bastir un centre d'ensenyament secundari que permeti continuar l'obra d'immersió lingüística en català que la Bressola fa a l'ensenyament primari. Així doncs, per més que Aliot la vulgui qualificar de rayonnante, resulta que Perpinyà és catalana, perquè, com és lògic, només en una ciutat catalana pot passar que hi hagi gent disposada a manifestar-se per reclamar l'ensenyament en català, una cosa, evidentment, molt difícil que s'esdevingui en una ciutat que debò sigui rayonnante, que, en aquest cas, no vol dir pas "radiant" sinó que, malgrat la seva història i la seva identitat, s'hagi convertit en una ciutat sense suc ni bruc del sud de França, un espai que es caracteritza per la renúncia als referents propis per acceptar, acríticament, els franco-francesos i emmotllar-se, doncs, al pensament hexagonal com si aquest fos l'únic que existís al món.

Ara Aliot només té dues opcions. L'una és fer-se enrere de la seva mala passada a la Bressola, tal com ho ha hagut de fer amb la desaparició dels indicadors que duïen el nom de Perpinyà escrit en català i amb aquells altres que, simplement, deien "La Catalane" i l'altra, òbviament, és continuar la seva lluita contra la Bressola, en la qual ja ha quedat clar que també s'hi valen els cops baixos i d'altra mena de pràctiques antiesportives, perquè, com va establir-se en temps de Lluís XIV, per imposar el francès a la Catalunya Nord qualsevol mètode és bo; òbviament, ací ens trobem en un d'aquells casos en què el fi justifica els mitjans perquè, per definició, França representa sempre el Bé, així, en majúscula, fins i tot en les seves intervencions neocolonials a l'Àfrica. Si la Bressola acaba aconseguint instal·lar el seu liceu a Santa Clara, Aliot haurà d'assumir un fracàs i, a més, es trobarà que els militants i simpatitzants del Rassemblement national (RN) s'escandalitzaran en veure que a Perpinyà hi ha un centre d'ensenyament secundari on la llengua vehicular de la docència és el català, una cosa del tot impròpia d'una ciutat que pretengui mostrar-se com a model de la França del RN, un dels fonaments de la qual és, com tothom sap, un nacionalisme franco-francès radical engegat pel broc gros. A Nova York, Marine Le-Pen va fer el ridícul dient que ella no parlava anglès perquè era francesa i ara resulta que a l'única capital departamental de França que governa el seu partit hi ha un liceu en català. D'altra banda, no cedir Santa Clara a la Bressola i, doncs, mantenir-hi un enfrontament continu, pot crear un moviment d'oposició al RN que dificulti la reelecció d'Aliot al capdavant del consistori de Perpinyà. I, com sabem, els resultats de les darreres eleccions municipals no demostren pas que a la capital del Rosselló Aliot sigui l'ídol de les masses sinó que, simplement, posats a triar entre ell i Jean-Marc Pujol, molta gent va considerar que, mal per mal, era millor quedar-se a

casa o anar-se'n a passar el dia al Canigó. Naturalment, ara ens trobem que, a causa principalment d'aquests abstencionistes, Perpinyà és l'única ciutat de Catalunya governada per l'extrema dreta xenòfoba i racista, sobretot després del previsible triomf a Badalona de la moció de censura contra Xavier García Albiol, empastifat pels papers de Pandora.

Si l'anticatalanisme d'Aliot, del tot equiparable al que al Principat, el País Valencià i les Illes practiquen el PP, Ciutadans i Vox, fracassa ja sigui perquè hagi d'aturar-lo per poder aspirar a la reelecció o perquè mantenir-lo a capa i espasa l'acabi foragitant de la vida política perpinyanesa, el catalanisme podrà apuntar-se el triomf d'haver posat en crisi el projecte del RN, ara bé, si no es produeix cap fet imprevist, continuarà el problema de la incapacitat de bastir una candidatura catalanista que en unes eleccions municipals a Perpinyà aconseguixi, com a mínim, passar a la segona volta.

Xavier Deulonder i Camins